

καὶ Σήψιες ἔργα τε ῥευστὰ Ἄτης ἀν λειμῶνα κατὰ σκότος ἠλάσκουσιν. Πρβλ. ἄσηπτος, σαπέν, σηπεδών.

σίδη. Ρόδι, pomegranate, Ἐμπεδοκλῆς 80 ὀψίγονοί τε σίδαι.

σίδηρος. Σίδηρος, iron, Μέλισσος 8(2)-(3) εἰ γὰρ ἔστι γῆ καὶ ὕδωρ καὶ ἀήρ καὶ πῦρ καὶ σίδηρος καὶ χρυσός ... ἀλλ' ὅ τε σίδηρος σκληρὸς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμορρέων, καὶ χρυσὸς καὶ λίθος καὶ ἄλλο ὅ τι ἰσχυρόν.

σκαληνός. Ἀνώμαλος/μὴ κανονικός, uneven/not regular, Δημόκριτος A 135 (DK II 118,18-19-23) ἀλλ' ἐπ' ἐνίων μὲν σκαληνῶν, (ἐπὶ δὲ πλείεστων οὐ σκαληνῶν), διὸ οὐδὲ πολυκαμπῶν (βούλεται δὲ σκαληνὰ λέγειν ἅπερ περιπάλαξιν ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ συμπλοκήν) ... οὐ σκαληνῶν δὲ διὰ τὸ μὴ περιπαλάττεσθαι.

σκέλος. Σκέλος, leg, Ξενοφάνης 6.1 πέμψας γὰρ κωλῆν ἐρίφου σκέλος ἦραο πῖον Διογένης 6.4-17 τείνουσι (sc. φλέβες) διὰ τῆς κοιλίας παρὰ τὴν νοτιαίαν ἄκανθαν, ἥ μὲν ἐπὶ δεξιᾷ, ἥ δ' ἐπ' ἀριστερά, εἰς τὰ σκέλη ἑκατέρωτα τὰ παρ' ἑαυτῇ καὶ ἄνω εἰς τὴν κεφαλὴν παρὰ τὰς κλεῖδας διὰ τῶν σφαγῶν ... αἱ δὲ εἰς τὰ σκέλη τείνουσαι σχίζονται κατὰ τὴν πρόσφυσιν, καὶ διὰ παντὸς τοῦ μηροῦ τείνουσιν.

σκέπτεσθαι. Σκέπτομαι, think, Ἀρχύτας 1.11 πρῶτον μὲν οὖν ἐσκεψαντο, ὅτι οὐ δυνατόν ἐστιν ἡμεν ψόφον μὴ γενηθείσας πληγὰς τινῶν ποτ' ἄλλαλα.

σκεῦος. Σκεῦος, vessel, Δημόκριτος 159.7 ὥσπερ ὄργανον τινὸς ἢ σκεύους κακῶς ἔχοντος τὸν χρώμενον ἀφειδῶς αἰτιασάμενος. Πρβλ. ὄργανον.

σκῆνος. Σῶμα, body, Δημόκριτος 37 ὁ τὰ ψυχῆς ἀγαθὰ αἰρεόμενος τὰ θειότερα αἰρέεται· ὁ δὲ τὰ σκῆνος τὰ ἀνθρωπῆϊα

57 κτηνέων μὲν εὐγένεια ἢ τοῦ σ κ ἦ ν ε ο ς εὐσθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἢ τοῦ ἥθεος εὐτροπία 223 ὧν τὸ σ κ ἦ ν ο ς χρήζει, πᾶσι πάρεστιν εὐμαρέως ἄτερ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας· ὁκόσα δὲ μόχθου καὶ ταλαιπωρίας χρήζει καὶ βίον ἀλγύνει, τούτων οὐκ ἰμείρεται τὸ σ κ ἦ ν ο ς 270 οἰκέταισιν ὥς μέρεσι τοῦ σ κ ἦ ν ε ο ς χρῶ ἄλλω πρὸς ἄλλο 288 νόσος οἴκου καὶ βίου γίνεται ὅκωσπερ καὶ σ κ ἦ ν ε ο ς.

σκιά (τύπ. σκιή). Σκιά, shadow, Δημόκριτος 145 λόγος ... ἔργου σ κ ι ἦ.

σκιδνάναι. Διασκορπίζομαι, disperse, Ἡράκλειτος 91 σ κ ἰ δ ν η σ ι καὶ πάλιν συνάγει. || **σκιδνασθαι**. Παρμενίδης 4.3 οὔτε σ κ ι δ ν ᾱ μ ε ν ο ν ... οὔτε συνιστάμενον Δημόκριτος Α (DK II 116,13) σ κ ἰ δ ν α σ θ α ι διὰ τὸ τάχος.

σκιερός. Σκιερός, shady, Ἐμπεδοκλῆς 61.4 πολλὰ μὲν ἀμφιπρόσωπα καὶ ἀμφίστερνα φύεσθαι, βουγενῇ ἀνδρόπρωρα, τὰ δ' ἔμπαλιν ἐξανατέλλειν ἀνδροφυῇ βούκρωρα, μεμειγμένα τῇ μὲν ἀπ' ἀνδρῶν τῇ δὲ γυναικοφυῇ σ κ ι ε ρ ο ῖ ς ἡσκημένα γυίοις.

σκληρός (ἀντίθ. μαλθακός). Σκληρός, hard, Μέλισσος 8(3) ὅ τε σίδηρος σ κ λ η ρ ὸ ς ἐὼν τῷ δακτύλῳ κατατρίβεσθαι ὁμουνόων. || (τὸ) **σκληρόν**. Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμόν ψυχρόν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρόν θερμόν καὶ τὸ σ κ λ η ρ ὸ ν μαλθακὸν καὶ τὸ μαλθακὸν σ κ λ η ρ ὸ ν. Πρβλ. κρατύνειν, ἰσχυρός.

σκολιός (ἀντίθ. εὐθύς). Σκολιός/λοξότμητος, winding/slanted, Ἡράκλειτος 59 γναφείῳ ὁδὸς εὐθεῖα καὶ σ κ ο λ ι ῆ ... μία ἐστὶ ... καὶ ἡ αὐτή.

σκότιος (συνών. σκοτόεις, ἀντίθ. γνήσιος). Ἀσαφής/ἀνακριβής, unclear/inexact, Δημόκριτος 11 γνώμης δὲ δύο εἰσὶν ἰδέαι, ἡ μὲν γνησίη, ἡ δὲ σ κ ο τ ῖ η καὶ σ κ ο τ ῖ η ς μὲν τάδε σύμπαντα, ὄψις, ἀκοή, ὁδμή, γεῦσις, ψαῦσις ... ὅταν ἡ σ κ ο τ ῖ η μηκέτι